

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 211.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, οἱ δὲ εὐσεβεῖα ἐρηρεισμένοι. τὸτο γὰρ ἡ Ἰουδαία ἐρμηνεύεται. ἔπι τὴν ὑψηλὴν καταφυγὴν ἀφοράτωσαν. ὑπὸ τῆς οἰκείας ὁμολογίας φεβρέμνοι. ὁ δὲ ἔπι τῷ δώματός, μὴ χαλαράτω ἀνάπι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῶ. ὁ τῆς παρθέσης ἀεφρονήσας οἰκίας, καὶ πᾶσαν τὴν ἐνταῦθα καταπατήσας σκηνὴν, καὶ ὑψηλὸς τῷ βίω γενόμενος, καὶ τὰ ἐνοικα πάθη σποπιεφάμενος, μηδὲν ἐξ αὐτῶν ἔπιπαύσῃ, μὴ δειλίαν, μὴ ῥαθυμίαν, μὴ δόξαν κενὴν, μὴ ὄρεξιν πλῆγῃ, ἀπὸ ἀφ' ὑψὺς ἔπι κατάβασις ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἔπιπρεφάτω ἀφαι τὸ ἰμάτιον αὐτῶ. ὁ τὸν παλαιὸν ἀπεκδυσάμενος ἀνθ' ὡποικητοῖς σαρκίνους σποταξάμενος, τὸν νέον φορεῖτω, ὃς αὐτὸν εἰς ἔπιγνώσιν θεῶ ἀνεκμήσῃ, καὶ τῆς ἰλύος ἐκάρθρῃ. ἐν τῆτοις γὰρ ἔξει τὸ πρὸς ἐκείνην τὴν μεγάλην κελωσὶν ἀνεπίβουλον.

Τῷ αὐτῷ. σια.

Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχέουσας, καὶ ταῖς θηλαζέουσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ταῖς ἐγκυμοῦσας, φησὶ, τὸν θεῶν ἐρωτὰ ψυχῆς, καὶ ἡ θάρσους παρῆσιδάσασθαι, καὶ τεκῆν τὴν πρὸς θεῶ ὁμολογίαν καὶ ἐφασιν. καὶ ταῖς νηπιάδῃ καὶ ἀτελῇ πρὸς τὴν θείαν μακροθυμίαν γνώμην κεκλημέναις. καὶ τῇ ἐλπίδι τῆς ἀμοιβῶν ἢ πρὸς σπέρουσας, ἀλλ' ἀπειλαῖς ἢ πρὸς βολαῖς χαυνωθεῖσαι, καὶ τῆς μελλόντων γυμνωθεῖσαι.

Ζήνωνι πρεσβυτέρῳ. σιβ.

Ἐχεις ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ὧν ἀπίρεις τοὺς καρπούς ἀναθάλλοντας, ἐλέπεις τῆς χερσῶν σε παλασμάτων τὰ ἔπιπνικα. Ἐπὶ μὲν τῆς ἐκαστοῦ πτωχείας, ἐκαστοῦ πλοσίου σοὶ χάνταύρα καὶ κείσε ὑπὸ χερσὶ μὲν ἀγαθὰ τὰ ἀγαθὰ ποιήσῃς καὶ σωτήρος. Ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς τὰ πάθη ἀγώνων, καὶ σκαμμάτων, τὸν ἀφθαρτὸν σοὶ σέφα-

id est, qui in pietate fixi ac firmati sunt (nā id Iudæa sonat.) ad sublime perfugium oculos coniciant, suæ videlicet confessionis præsidio septi ac communiti. Qui autē in tecto est, non descendat aliquid tollere de domo sua: id est, qui præsentem domū contempnit ac pro nihilo duxit, atque omnem huiusce vitæ scenam pedibus protrahit, vitæque altus & sublimis effectus est, & intestinos animorum motus ablegavit, nihil ex ipsis attrahat, non metum, non ignaviam, non inanem gloriam, non opū cupiditatem, id enim ex alto descensus significat. Et qui in agro, non reuertatur tollere tunicam suam: id est, qui veterem hominem exiit, rebusque carnalibus nunciū remisit, nouum gesserit, qui eum ad Dei agnitionem renouauit, atque à fæce & illuuiæ repurgauit. Hinc enim illud assequetur, ut ingens illa calamitas nihil ipsi insidiarum creare possit.

Eidem. 211.

Væ prægnantibus & lactentibus in illis ^{Matt. 24} diebus, ait Dominus ad eas animas, quæ diuinum amorem velut vtero adhuc gerunt, nec verborum libertate ac fiducia vti, Deique confessionem, acrémque pro eo contentionem ac dimicationem patere audent, quæque puerilem & imperfectam de diuina patientia mentem ac sententiam obtinent, nec præmiorum spem sibi proponunt, verum minis aut insultibus fractæ sunt, ac futuris rebus spoliatæ.

Zenoni Presbytero. 212.

Habes in diuina scriptura pullulantes earum rerum, quas seris, fructus: Cernis egregiorum tuorum certaminum palmas, nempe & pro sponte suscepta paupertate, ^{Matt. 19} centuplo ampliora tum hic tum illic bona pollicēte bono illo pastore ac Salvatore: & pro subitis aduersus vitia certaminibus, ac palæstris, corruptionis expertent coronam tibi necente Paulo, generoso ^{1. Cor. 9}